

RS

مداخله نظامی آمریکا در اوکراین و ووزنولا

هنگامی که دیپلمات‌ها در سال ۱۹۹۵ برای دستیابی به توافق دیتون تلاش می‌کردند، بیل پری، وزیر دفاع وقت آمریکا، توصیه کرد: «توافق نکردن، بهتر از امضای یک توافق بد است.» امروز نیز با توجه به مخالفت متحدان واشنگتن در لندن، پاریس، برلین و ورشو با هرگونه نتیجه‌ای که به جنگ اوکراین پایان دهد، شاید «توافق نکردن» بهترین گزینه باشد. اما برای ترامپ، یکسان پنداشتن توهم صلح در اوکراین با یک آتش‌بس بی‌معنا که هیچ مشکلی را حل نمی‌کند، هیچ سودی نخواهد داشت. امروز، اوکراین در فساد غرق شده است؛ فسادِی که از بالاترین سطوح دولت در کی‌یف آغاز می‌شود. ارسال ۱۷۵ میلیارد دلار پول قرضی به آنجا «تا هر زمانی که لازم باشد»، اقدامی فراتر از بی‌احتیاطی بوده است. بدهی ملی آمریکا به نزدیک ۲۸ تریلیون دلار رسیده و ماهانه ۲۲۵ میلیارد دلار افزایش می‌یابد. ترامپ باید تمرکز خود را از تأمین مالی جنگ‌های جویباردن برداشته و معطوف به اقتصاد منزلت‌زل آمریکا کند.

ترامپ باید به صراحت اعلام کند که پافشاری دولت بایدن برای کمک به ساختن ارتشی در اوکراین که برای جنگ تنهاجمی علیه روسیه طراحی شده بود (به جای درگیر شدن در دیپلماسی لازم برای اجتناب از جنگ پیش از ۲۰۲۲)، یک خطای استراتژیک فاحش بوده است. متحدان اروپایی واشنگتن اساساً در اشتباهند که اصرار می‌ورزند مسکو حق نداشته است یک تهدید وجودی از سوی ناتو را در مرزهای خود به چالش بکشد. اگر پروژه چنددهه‌ای انتقال فناوری، مشاوره و پول نقد به اوکراین نبود، تهدید علیه روسیه در خاک اوکراین هرگز شکل نمی‌گرفت. تصمیم اخیر ترامپ برای بازنگری در منطقی بودن ارسال موشک‌های تاماهاک به اوکراین، گامی در مسیر درست است. همان‌طور که واشنگتن منافع مشروعی در میکریک و حوزه کارائیب دارد، زمان آن فرا رسیده است که منافع مشروع امنیت ملی مسکورا نیز در قبال اوکراین و کشورهای ناتو در حیط خلوت خود به‌رسمیت‌بشناسد.

قدرت نظامی آمریکا در چنان افولی قرار گرفته که معکوس کردن این روند به یک دهه یا بیشتر زمان نیاز دارد. در مسیر دستیابی به قدرت نظامی واقعی، ترامپ نباید اشتیاق رهبران ارشد نظامی برای پیروی از سیاست‌ها یا ایده‌هایش را با وفاداری، حرفه‌ای‌گری یا موافقت‌اشتباه‌بگیرد.

یک گزارش توجیهی صادقانه ممکن است رئیس‌جمهور را وادار کند تا در به لبه پرتگاه راندن مسکو به امید «پیروزی» برای اعلام به مردم آمریکا، تجدیدنظر کند. تحلیلی با عنوان «بحران کوهنی نیروی دریایی» که به وضعیت روحی و آمادگی نیروی دریایی معاصر آمریکا می‌پردازد، بسیار روشنگر است. این مقاله چندین‌بار مورد تأ مجموعه هشدارهایی است که ریشه در دوران پس از عملیات طوفان صحرا دارد. نویسنده مقاله می‌گوید «تا هنجاری‌ها همه جا هستند» و به مواردی اشاره می‌کند از جمله کشتی‌های جنگی ساحلی (LCS) که پیش از عملیاتی شدن از رده خارج شدند، ناوشکن‌هایی (کلاس زاموالت) که انقلابی تصور می‌شدند اما با سال‌ها تأخیر و ناکارآمد تبدیل داده شدند و جنگنده اف-۳۵سی که نمادی از ناکارآمدی در تدارکات مشترک است. کارخانه‌های کشتی‌سازی که نه می‌توانند طبق برنامه کشتی بسازند و نه آن‌ها را تعمیر کنند. مشکلات به نیروهای هوایی و دریایی محدود نمی‌شود. به گفته منابع کنگره، بیشتر خودروهای رزمی زمینی ارتش و تفنگ‌داران دریایی آمریکا به دلیل عدم نگهداری و کمبود قطعات یدکی، آماده پشتیبانی از مأموریت‌های عملیاتی نیستند. خودروهای رزهی که به‌طور منظم در رسیدن به استانداردهای آمادگی شکست می‌خورند، شامل ۱۸ نوع کلیدی از خودروهای رزمی و پشتیبانی مورد استفاده هر دو نیرومی شوند.

رفتن به جنگ با نیروهایی که در اختیار دارید اجتناب‌ناپذیر است، اما اگر این نیروها به‌طور مؤثر رهبری، سازماندهی، آموزش و تجهیز نشده باشند، باید از درگیری اجتناب کرد؛ حتی زمانی که حریف به لحاظ نظامی در حد وزنولا ضعیف باشد.

ترامپ به عنوان فرمانده کل قوا، باید عادت ناخوشایند اطاعت کورکورانه از ایده‌های احمقانه در میان رده‌های بالای نظامی را ریشه‌کن کند و به جای آن، گروهی از متخصصان نظامی با صداقت و شایستگی واقعی را پرورش دهد تا بتوانند با بحران‌های غیرمنتظره در زمان وقوع مقابله کنند.

در مجموع، اگر تجدیدنظر ترامپ در مورد گزینه تاماهاک، نشان‌دهنده تمایل جدید او به یک ارزیابی هوشیارانه از محدودیت‌های قدرت نظامی آمریکا باشد، این خبر خوبی است. در حال حاضر، چالش استراتژیک کلیدی برای ترامپ، پرهیز از مداخله در اوکراین، خاورمیانه یا آمریکای لاتین است.

محمدحسین لطف‌الهی

خبرنگار بین‌الملل

کیریل دی‌میتریف، فرستاده ویژه رئیس‌جمهور روسیه در امور سرمایه‌گذاری و همکاری‌های اقتصادی می‌گوید باور دارد که مسکو و واشنگتن فاصله زیادی تا دستیابی به راه‌حل دیپلماتیک برای پایان دادن به جنگ در اوکراین ندارند، اما تحولات اخیر جای امیدواری زیادی برای پایان زود‌هنگام جنگ باقی نگذاشته‌اند.

در شرایطی که دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا هفته گذشته پس از تماس تلفنی با ولادیمیر پوتین، همتای روس خود اعلام کرده بود رهبران دو کشور به زودی در بوداپست با یکدیگر دیدار می‌کنند، اسکات بسنت، وزیر خزانه‌داری آمریکا روز چهارشنبه ۲۲ اکتبر در کاخ سفید مقابل خبرنگاران حاضر شد تا خبری غیرمنتظره را اعلام کند: «ایالات متحده برای اولین بار از زمان بازگشت دونالد ترامپ به کاخ سفید با تحریم‌هایی جدی، صنعت نفت روسیه را هدف قرار داد.»

ساعاتی بعد، وزارت خزانه‌داری آمریکا در بیانیه‌ای رسمی از جزئیات تحریم‌های جدید پرده برداشت؛ دو شرکت بزرگ «لوک‌اویل» و «روس‌نفت» به همراه تعدادی از شرکت‌های زیرمجموعه مشمول تحریم‌ها شده و معامله با آن‌ها در چار چوب سیستم مالی بین‌المللی به طور کامل منع شده بود. در این بیانیه آمده بود که تمام اشخاص و نهادهای ثالث، واردکنندگان، صادرکنندگان، موسسات مالی و کسب‌وکارها که با شرکت‌های روسی تحت تحریم همکاری کنند، هدف تحریم‌های ایالات متحده آمریکا قرار خواهند گرفت.

این تصمیم ناگهانی کاخ سفید، دو روز بعد از گفت‌وگوی سرگئی لاوروف، وزیر امور خارجه روسیه و مارکو روبریو، وزیر امور خارجه آمریکا اتخاذ شد. واشنگتن پست روز سه‌شنبه در گزارشی به نقل از یک مقام آگاه آمریکایی درباره این تماس تلفنی نوشت: «روبیو و لاوروف یک تماس تلفنی سازنده داشتند. وزرای امور خارجه آمریکا و روسیه دیدار رودرو خواهند داشت و رئیس‌جمهور هم در آینده نزدیک برنامه‌ای برای دیدار با پوتین نخواهد داشت.»

در فاصله کوتاهی بعد از این تماس، ترامپ در اتاق بیضی در پاسخ به سوال خبرنگاران پیرامون دیدار از پیش‌برنامه‌ریزی‌شده او با پوتین در بوداپست، پایتخت مجارستان گفت که مایل نیست در یک «جلسه بیهوده» شرکت کند. او افزود: «من از همه خواستم که از خطوط مقدم جنگ عقب‌نشینی کنند و برای مدتی دست نگه دارند. بنابراین باید ببینیم چه می‌شود، ما هنوز تصمیمی نگرفته‌ایم.»

به گزارش واشنگتن‌پست، لاوروف در تماس تلفنی به روبیو گفته بود که مسکو با آتش‌بس و فریز شدن خطوط مقدم مخالف است و خواسته‌های روسیه برای پایان دادن به جنگ بدون تغییر باقی مانده است. به گفته وزیر امور خارجه روسیه، خواسته آتش‌بس با «آنچه در نشست آل‌اسکا مورد موافقت دو رئیس‌جمهور قرار گرفته بود» در تضاد است. لاوروف همچنین تأکید داشت توقف جنگ در شرایط فعلی به معنای آن است که «ریشه‌های درگیری به فراموشی سپرده شده» و «بیش از نیمی از خاک اوکراین هم در کنترل نازی‌ها باقی خواهد ماند.»

▼ تحریم‌ها مؤثرند یا غیر مؤثر؟

نگاه‌های متفاوتی به تحریم‌های اخیر علیه روسیه وجود دارد. برخی کارشناسان این تحریم‌ها را نقطه عطفی در تغییر سیاست‌های ایالات متحده در دوره ریاست‌جمهوری ترامپ نسبت به مسکو ارزیابی می‌کنند و معتقدند که این تحریم‌ها اثربخشی جدی بر اقتصاد و درآمدهای نفتی روسیه خواهد داشت. در مقابل، برخی دیگر این تحریم‌ها را فاقد توان لازم برای تغییر سیاست‌های مسکو و پایان دادن به جنگ می‌دانند.

نشریه تایم در تحلیلی پیرامون این تحریم‌ها نوشته است: «این یک تحول مهم است، زیرا ترامپ بالاخره دست به اقدام عملی زده است. او پس از آن این تحریم‌ها را اعمال کرد که پوتین در تماس تلفنی اخیرشان، در مورد آتش‌بس در اوکراین سرسختی به خرج داد. اگرچه گفته می‌شود دیدار جمعه گذشته ترامپ و ولودیمیر زلنسکی به جر و بحث شدید کشیده شد، اما این دیدار، نه تکرار درگیری لفظی ماه فوریه بود و نه عقب‌نشینی در برابر پوتین. این نشانه‌ای است که ترامپ نمی‌خواهد تا ابد بازبچه دست پوتین باقی بماند.»

به باور دنیل فراید، نویسنده تایم، «این تحریم‌ها ضربه سنگینی به روسیه است، اما شیوه و کیفیت اجرا نقشی کلیدی در اثربخشی آن‌ها خواهد داشت. روسیه تلاش خواهد کرد با بهره‌گیری از ناوگان سایه نفتکش‌های خود و واسطه‌های گوناگون، نفت را به صورت مخفیانه به فروش برساند؛ از طریق لال‌ها، شرکت‌های صوری خارج از فهرست تحریم، اسناد جعلی و روش‌های دیگر. ایالات متحده باید عزم خود را برای ریشه‌کن کردن شبکه‌های زیرزمینی نفت روسیه جزم کند. این امر مستلزم تحریم تمامی ناوگان سایه نفتکش‌های روسیه و همچنین هدف

جنگ اوکراین

نگاه‌های متفاوتی به تحریم‌های اخیر علیه روسیه وجود دارد.

برخی کارشناسان این تحریم‌ها را

نقطه عطفی در تغییر سیاست‌های ایالات متحده در دوره ریاست‌جمهوری ترامپ نسبت به مسکو ارزیابی می‌کنند

و معتقدند که این تحریم‌ها اثربخشی

جدی بر اقتصاد و

درآمدهای نفتی روسیه خواهد داشت.

در مقابل، برخی دیگر

این تحریم‌ها را فاقد

توان لازم برای تغییر

سیاست‌های مسکو و

پایان دادن به جنگ

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند

می‌دانند